

М О Т И В И към Присъда № 150/22.12.2022 година, постановена по НОХД № 650/2022г. по описа на РС-Елхово:

Наказателното от общ характер производство е образувано въз основа на внесен от РП-Ямбол обвинителен акт ведно с БП №111/2022г. по описа на РУ-Тополовград, с който подсъдимият **М.М. /М. MOSTAFA/, гражданин на Сирийска арабска република**, е обвинен в извършване на престъпление **по чл.279, ал.1 от НК**, за това, че на 22.11.2022 г., в района на 276 гранична пирамида, находяща се в землището на с.Лесово, общ.Елхово, обл.Ямбол, влязъл през границата на страната от Република Турция в Република България, без разрешение на надлежните органи на властта.

Съдът е дал ход на делото при условията и по реда на задочното производство - в отсъствието на подсъдимия, който по смисъла на чл.358 ал.3 от НПК се явява призован и препис от обв.акт му е връчен от прокурора по реда на чл.180 ал.3 от НПК - чрез служебния му защитник – адв.Д.И.Д. от АК-Ямбол и с участието на сл. защитник, назначен от фазата на БП, като е приел, че са налице предвидените в закона предпоставки за разглеждане на делото по този ред.

В съдебно заседание участващият по делото прокурор С.И. при РП-Ямбол, поддържа повдигнатото против подсъдимия М.М. обвинение в извършване на престъпление по чл.279 ал.1 от НК, като намира същото за доказано по категоричен начин както от обективна, така и от субективна страна. Предвид на това представителят на обвинението моли съда да признае подсъдимия М.М. за виновен по повдигнатото му обвинение и му наложи при условията на чл.54 от НК минимално предвидените в престъпния състав на чл.279 ал.1 от НК кумулативни наказания, а именно – три месеца лишаване от свобода, което на основание чл.66 ал.1 от НК бъде отложено от изтърпяване за срок от 3 години и глоба в размер на 100 лева.

Защитникът на подсъдимия М.М., адв.Д.Д. в хода на устните прения не оспорва авторството на деянието и намира обвинението за доказано по несъмнен начин въз основа на събраните доказателства. С оглед на това защитата пледира подсъдимият да бъде признат за виновен в извършване на престъпление по чл.279 ал.1 от НК, като с оглед на обстоятелството, че М.М. е гражданин на Сирия и е влязъл на територията на страната ни, за да търси убежище, бягайки от военните действия в родината си, моли на основание чл.279 ал.5 от НК да не му бъде налагано наказание, тъй като са налице условията за прилагане на предвиденото в тази разпоредба. Ако въпреки това съдът счете, че следва на подсъдимия да му бъде наложено наказание, то адв.Д. излага доводи, че същото следва да бъде определено в минималния му размер предвиден в закона, а именно - 3 месеца лишаване от свобода, което с оглед на обстоятелството, че М.М. не е осъждан, следва да бъде отложено за изпитателен срок от 3 години и кумулативно предвиденото наказание глоба в минимален размер, съобразен с факта, че подс. М.М. бяга, не работи и няма средства, има тежко материално състояние.

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, и като съобрази процесуалната им годност, приема за установени от **фактическа страна** следните факти, а именно:

Подсъдимият М.М. е роден на 01.01.2001г. в гр.Дамаск, Сирийска арабска република и е гражданин на тази страна.

Подсъдимият живеел в родината си, но я напуснал в неустановен момент и отишъл в Република Турция. След това той решил да се установи в страна от Европа, където да живее и работи. Тъй като не притежавал необходимите документи и надлежно разрешение да влезе на територията на страна от Европейския съюз, подсъдимият решил да премине по незаконен път турско - българската граница. За целта същият се свързал с каналджии, които срещу възнаграждение обещали да го преведат от Р. Турция през Р. България до Р. Сърбия. В изпълнение на уговорката, на 22.11.2022 година подсъдимият заедно с други непознати му

19 свои сънародници, водени от неустановено лице – водач, влезли през границата на страната ни от Република Турция в Република България, в района на гранична пирамида № 276, находяща се в землището на село Лесово, община Елхово, област Ямбол, през срязан с клещи отвор във възпрепятстващото съоръжение на границата.

След като се озовали на територията на страната ни, подсъдимият М.М. и спътниците му, водени от водача на групата вървели пеша с часове като преминали през гориста местност, дерета и прекосили река Тунджа. Така се озовали на територията на община Тополовград, където са изчакали известно време. От неустановено място между селата Устрем и Радовец подсъдимият и спътниците му се качили в товарен автомобил марка „Рено“ модел „Мастър“ с турски рег.номер 34 УТ 9037, управляван от турски гражданин, а водачът им се върнал обратно.

Междувременно разпитаните по делото като свидетели Д.М.Д. и П.П.Д. – и двамата, работещи на длъжност „старши полицаи“ към РУ-Тополовград при ОДМВР-Хасково, били на смяна като около 21.10 часа на 22.11.2022г. патрулирали на ул. „Васил Левски“ в гр.Тополовград, срещу автогара „Карат“, когато възприели движението по посочената улица в посока от гр.Елхово към гр.Тополовград на посочения товарен автомобил марка „Рено“ модел „Мастър“ с турски рег.номер 34 УТ 9037. След като св.Д. подал сигнал за спиране със „Стоп“ палка въпросното МПС преустановило движението си. Двамата полицейски служители извършили проверка на водача, за който по представените им документи установили, че е турски гражданин. Във връзка със СПО по линията на нелегалната миграция двамата полицаи разпоредили на водача да отвори товарното отделение на автомобила, като в хода тази проверка било констатирано наличието на насядали около 20 лица, чужди граждани, от мъжки пол, между които имало и 3-ма непълнолетни, като всички са се самоопределили, че са от Сирия. За констатацията двамата свидетели Д. и Д. докладвали на дежурния и предприели мерки за запазване на местопроизшествието до пристигането на дежурната оперативна група. Откритите в товарното отделение 20 лица, чужди граждани като отговарящи на рисковия профил били задържани и конвоирани до помещение за задържани лица в РУ-Тополовград.

От показанията на св.С.Т.С. на длъжност „мл.криминален разузнавач“ група „Криминална полиция“ в РУ-Тополовград към ОДМВР-Хасково, се установи, че е било извършено прохождение на обратната следа, в което на което оперативно действие е било установено, че задържаната група чужди граждани са преминали държавната граница в посока от Р. Турция към Р. България в района на 276 гранична пирамида, находяща се в землището на село Лесово, община Елхово, обл.Ямбол.

При регистрацията на задържаните лица е било установено, че между тях е и подсъдимият М.М., гражданин на Сирийската арабска република. Тъй като у подсъдимия не е бил намерен национален документ за самоличност, самоличността му е била снета от разследващия орган, по негови данни, чрез преводач, при привличането и разпита му като обвиняем в хода на БП, вписани в съставените протоколи /л.8 и л.10 от материалите по БП/. Видно от съдържанието на тези документи, лицето се идентифицирало с имената: - М.М. /М.М./, роден на 01.01.2001г. в гр.Дамаск, Сирийска арабска република, гражданин на Сирийска арабска република. Така установената във фазата на БП самоличност се възприе и от съда в хода на съдебното производство, предвид липсата на представен и в хода на съдебното следствие документ за самоличност на подсъдимия.

От приложената в материалите по БП справка за съдимост от 23.11.2022г., издадена от БС при Районен съд-Тополовград въз основа на получени данни от БС при МП, се установи, че подсъдимият М.М. не е осъждан.

От представеното по делото от страна на участващия по делото прокурор при РП-Ямбол писмо с рег.№105450-12602 от 09.12.2022г. на Дирекция „Миграция“ при МВР, се установи, че подс. М.М. на 08.12.2022г. е бил изведен от СДВНЧ-Любимец поради

подадена молба за международна закрила и предаден на служител на РПЦ-Харманли – ДАБ-МС.

Горната фактическа обстановка се възприе от настоящия съдебен състав въз основа на събраните гласни доказателства – от обясненията на подсъдимия М.М., приобщени чрез прочитането им по реда на чл.279 ал.2 предл.2-ро вр. с ал.1 т.2 от НПК, с които същият след като изрично е заявил, че се признава за виновен по предявеното му обвинение, дава кратки обяснения; от показанията на свидетелите Д.М.Д., П.П.Д. и С.Т.С. - служители РУ-Тополовград към ОДМВР-Хасково, дадени в хода на съдебното следствие и от писмените доказателства, приложени по делото и приобщени към доказателствения материал чрез прочитането им по реда на чл.361 вр.с чл.283 от НПК.

Обясненията на подсъдимия, макар и средство за защита, кореспондират с останалия доказателствен материал, поради което съдът ги възприе за достоверни. Същите съдържат фактически твърдения относно времето и мястото на извършване на деянието, както и такива относно формата на вината.

Показанията на разпитаните свидетели Д., Д. и С. се кредитират от настоящия съдебен състав като достоверни, логични и последователни. Липсват индиции за предубеността на тримата свидетели. Показанията им кореспондират с останалия доказателствен материал по делото, в т.ч. и с признанието на самия подсдим, че е извършил вмененото му престъпно деяние. Възпроизведените от свидетелите факти са пряко относими както към времето, мястото и механизма на осъществяване на престъпното деяние, така и към мястото, времето и начина на откриване на подсъдимия като установен заедно с още 19 чужди граждани в товарния обсег на спрян за полицейска проверка на ул.“Васил Левски“ в гр.Тополовград, срещу автогара „Карат“, товарен автомобил марка „Рено“ модел „Мастър“ с турски рег.номер 34 УТ 9037.

Писмените доказателства, приложени по БП № 111/2022г. по описа на РУ-Тополовград /справка за съдимост на подсъдимия, Заповед за задържане на лице от 23.11.2022 г. и приетото представено от прокурора уведомително писмо с рег.№105450-12602 от 09.12.2022г. на Дирекция „Миграция“ при МВР/, се прецениха за редовни от външна страна, а като кореспондиращи с останалите доказателства по делото, се кредитират от съда.

От така приетата за установена фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

От обективна и субективна страна подсъдимият М.М. /М.М./, роден на 01.01.2001г. в гр.Дамаск, Сирийска арабска република, живущ в с.гр., **гражданин на Сирийска арабска република**, безработен, с основно образование, женен, **неосъждан**, без документи за самоличност, с деянието си **е осъществил престъпния състав на чл.279 ал.1 от НК**, тъй като на 22.11.2022 г., в района на 276 гранична пирамида, находяща се в землището на с.Лесово, общ.Елхово, обл.Ямбол, влязъл през границата на страната от Република Турция в Република България, без разрешение на надлежните органи на властта.

В случая от обективна страна изпълнителното деяние е осъществено от подсъдимия М.М. чрез фактически действия по преминаване през държавната ни граница в посока от Р Турция към Р България. Същото е осъществено като на 22.11.2022г. подсъдимият е влязъл през границата на страната, без да е получил разрешение от надлежните органи на властта, осъществяващи гранично-пропускателен контрол. Подсъдимият не е имал необходимата виза, удостоверяваща правото му за влизане в страната ни, изискуема както с оглед неговото гражданство, така и с оглед държавата, от която осъществява фактическото преминаване на държавната ни граница – от съседната Република Турция. Или от обективна страна с деянието си подсъдимият е нарушил установения в страната режим и ред за преминаване на държавната ни граница, като деянието е осъществено в първата изпълнителна форма, визирана в чл.279 ал.1 от НК – „без разрешение на надлежните органи на властта“, в

хипотезата на „влизане“ в страната. Деянието е довършено, предвид на това, че подсъдимият е успял да премине държавната граница, като е задържан от граничните полицейски органи във вътрешността на страната ни – установен заедно с още 19 чужди граждани в товарния обсег на спрян за полицейска проверка на ул. „Васил Левски“ в гр. Тополовград, срещу автогара „Карат“, товарен автомобил марка „Рено“ модел „Мастър“ с турски рег. номер 34 УТ 9037.

От субективна страна инкриминираното деяние е извършено виновно, при пряк умисъл, като подсъдимият е съзнавал общественотоопасния характер на извършеното, предвиждал е неговите последици и е целял тяхното настъпване. Въз основа на доказателствата по делото и направеното от подсъдимия признание в обясненията му, дадени в хода на БП в качеството му на обвиняемо лице, включени в доказателствената съвкупност по реда на чл. 279 ал. 2 предл. II-ро вр. с ал. 1 т. 2 от НПК, се установи, че М.М. е предприел пътуването си от Р. Турция, където е пребивавал след като на неустановена дата е напуснал родината си по произход и местоживееие - Сирия, като намерението му е било да потърси по-добър живот в държава в Европа. С оглед на това поетапно придвижване на подсъдимия и ползването на услугите на „каналджия“, не са налице основанията да се приеме, че М.М. е влязъл на територията на страната ни, за да търси закрила поради застрашаване на живота или свободата му по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение и/или убеждение или поради излагане на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание, в държавата му по произход – Сирия. Посочените поетапни действия на подсъдимия, наваяват на извода, че М.М. е бил наясно с обстоятелството, че ще премине през турско-българската граница, както и че му липсва изискуемото се разрешение за влизане в Р. България като държава-член на ЕС, бил е наясно и с установения пропускателен граничен контрол при преминаване на държавната ни граница. Същият е съзнавал и че ще влезе в страната ни без знанието на граничните власти, следователно в съзнанието му е била формирана представата за противоправния характер на деянието му и за неговите общественотоопасни последици, които е предвиждал, а от волева страна пряко е целял и искал тяхното настъпване, за да реализира целта си – да влезе на територията на Република България.

Предвид изложеното, **съдът призна** подсъдимия **М.М. /М.М./**, гражданин на Сирийска арабска република, **за ВИНОВЕН** в извършване на вмененото му **престъпление по чл. 279 ал. 1 от НК.**

Причините и мотивите за извършването на деянието, съдът намери в незачитане от страна на подсъдимия на установения в страната ни правов ред и в частност на законовата уредба, регламентираща реда за преминаване на държавната граница.

Съдът не намери основания за приложението на чл. 279, ал. 5 от НК, съгласно който текст, не се наказва лицето, което влезе в страната, за да се ползва от правото на убежище съгласно Конституцията. Не са налице доказателства по делото, от които да се приеме, че подс. М.М. е влязъл в страната ни с цел да търси убежище, поради това, че в собствената му родина, която е напуснал преди повече от месец или в Р. Турция, от където е преминал нелегално на 22.11.2022г., е бил преследван заради своите убеждения или дейност в защита на международно признати права и свободи. Изявления в тази насока – че желае да се ползва от убежище в Република България, подсъдимият не е направил нито при задържането му, нито впоследствие при разпита му в хода на бързото производство. Не може да се приеме, че всяко преминаване на границата на страната на сирийски гражданин без разрешение на държавните власти, е поради осъществена незаконна репресия. Законът изисква да бъде установено наличието на посочените обстоятелства, за да се приложи хипотезата на чл. 279, ал. 5 от НК, че влизането в страната е свързано единствено с желание, да се ползва от правото на убежище по смисъла на чл. 27, ал. 2 от Конституцията на

Република България, като основанието за предоставяне на закрила - основателно опасение от преследване по причини на раса, религия, етническа принадлежност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група, следва да е налице по отношение на конкретното лице – в случая на подсъдимия М.М., гражданин на Сирийската арабска република. По делото не са налице каквито и да е данни, които да възвеждат индиции, че подсъдимият е бил преследван в родината си по петте признака по смисъла на чл. 8 от ЗУБ, като в обясненията му, дадени в хода на БП като обвиняемо лице липсват съобщаване на факти, които биха могли да представляват тежки и лични заплахи срещу живота или личността му поради насилие в случай на вътрешен или международен конфликт. Предвид на тези си съображения съдът, независимо от наличните по делото данни за подадена молба за закрила пред компетентната ДАБ при МС, прие, че не са налице основанията за прилагане разпоредбата на чл.279 ал.5 от НК спрямо подсъдимия, тъй като извършеното от него престъпление не попада в приложното поле на този фактически състав.

При определяне на вида и размера на наказанието съобразно изискването на чл.54 от НК, съдът намира, че макар престъплението, извършено от подсъдимия да е против дейността на държавни органи, то в случая извършеното от подс. М.М. деяние по чл.279 ал.1 от НК не се отличава с по-висока степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпления от същия вид, като се съобрази и с динамиката на този вид престъпления понастоящем в страната ни. Съдът отчете и ниската обществена опасност на подсъдимия, който до настоящия момент не е бил осъждан, имал е добросъвестно процесуално поведение в хода на БП, правейки самопризнания по предявеното му обвинение, с което е съдействал за разкриване на обективната истина по делото. Посочените смекчаващи обстоятелства не биха могли обаче да бъдат определени както като многобройни, така и като изключителни, за да се определи наказание при условията на чл.55 от НК. При тези фактически констатации, и при превес на смекчаващите вината обстоятелства, както и с оглед изпълнение на целите на наказанието, съобразно изискването на чл.36 от НК – да се поправи и превъзпита дееца към спазване на законите и добрите нрави, да се въздейства предупредително върху него и му се отнеме възможността да върши други престъпления и да се въздейства възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото, **съдът наложи на подсъдимия М.М. кумулативно предвидените наказания по чл.279 ал.1 от НК при условията на чл.54 от НК в предвиденият в закона минимум, а именно: - ТРИ МЕСЕЦА лишаване от свобода, както и наказание Глоба в полза на Държавата в размер на 100.00 лева.**

Относно прилагането на разпоредбата на чл.66 ал.1 от НК: Съдът прецени, че са налице предвидените в посочената разпоредба условия за прилагането на този вид /условно/ осъждане спрямо подс. М.М. за деянието по чл.279 ал.1 от НК, в извършването на което бе признат за виновен. А именно: подсъдимият към датата на извършване на инкриминираното престъпно деяние не е бил осъждан на лишаване от свобода за престъпление от общ характер, наложеното на подсъдимия наказание лишаване от свобода за срок от 3 месеца е от вида, за който е допустимо отлагането на изтърпяването му /лишаване от свобода/ и същото е в рамките до три години. Съдът намери, че за поправянето и превъзпитанието на подсъдимия и за постигане целите на наказанието, визирани в разпоредбата на чл.36 от НК, не е необходимо наложеното на М.М. наказание лишаване от свобода, да бъде изтърпяно ефективно, тъй като личността му не е с висока степен на обществена опасност. Предвид на това, на основание чл.66 ал.1 от НК съдът отложи изпълнението на наложеното на подс. М.М. наказание лишаване от свобода за срок от 3 месеца, за изпитателен срок от **ТРИ години, считано от датата на влизане на присъдата в сила.**

Воден от гореизложеното, съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

/М. Кирова/